

[Handelsministeren.]

Helhed. Vi arbejder os utvivlsomt i Læ af Valutaloven efterhaanden ud af en generende Løs Gæld, forarsaget ved en overdreven Import, og saafremt ikke uventede rystende Begivenheder ude i Verden overrasker os, kan der være berettiget Haab om, at vi snart naar til Balance i vort økonomiske Samvær med Omverdenen. Men indlader vi os paa Eksperimenter og giver Slip paa den Kontrol, som af alle ansaas for nødvendig for halvanden Maaned siden, saa spaar jeg store Skuffelser for alle Mennesker med Undtagelse af den lille Gruppe, for hvem en Spekulationstid ogsaa i nogen Maade kan være en Opgangstid.

Idet jeg anbefaler det Lovforslag, jeg her fremsætter, gør jeg opmærksom paa, at jeg sammen med Valutaudvalget har forhandlet med de forskellige Erhvervsrepræsentanter om Lovforslaget. Deres Stilling har Repræsentanterne lovet at fremføre skriftlig, og det Udvalg, som formentlig vil faa Lovforslaget til Prøvelse, vil saa faa disse Udtalelser tilstillet, saafremt det ønskes, og det gaar jeg paa Forhaand ud fra vil være Tilfældet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Modtagelse og til hurtig Behandling her i Folketinget.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Erneste Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 101; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1007).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Erklæring sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Det er jo nogen Tid siden, Folketinget sidst havde dette Forslag til Behandling, og det skulde ikke undre mig, om adskillige Medlemmer i denne Sal daarligt vilde kunne genkende det i den Form, hvori det nu er kommet tilbage hertil fra Landstinget. Der er maaske

derfor Grund til at gøre nogle Bemærkninger om de Ændringer, det andet høje Ting har foretaget i dette Lovforslag. Det vil erindres, at det, som Lovforslaget oprindeligt drejede sig om, var Spørgsmaalet, hvorvidt det kunde være muligt for at lette Adgangen til Tvangsakkord for en Ejer af en Landbrugsejendom at lade den Del af Gælden, der oversteg Ejendommens faktiske Værdi, blive nedskrevet ved, at man kunde gaa over til at anvende Reglerne for den løse Gæld. Den Affattelse, Lovforslaget fik her i Tinget ved tredie Behandling, indeholdt en Ændring, for saa vidt som der var blevet indføjet i Lovforslaget den Bestemmelse, at enhver Panthaver, der erklærede at fratælde sin personlige Fordring mod Skyldneren, bevarede sin Panteret uanfægtet. Ved Behandlingen af Lovforslaget i det andet høje Ting har to Partier, det konservative Folkeparti og Partiet Venstre, sat ind paa helt at unddrage alle villiesbestemte Panter fra denne Lovgivning, idet man har gjort de Bemærkninger, som ogsaa blev fremsat i dette Ting, om Faren for Real-kredit. Man har ikke villet se den store Betydning, det vilde have for talrige vanskeligt stillede Landbrugere at kunne faa den Hjælp, der ligger i, at Værdien blev skrevet ned til det, der var den faktiske Værdi. Man har af Frygt for en Fare for Real-kreditten absolut nægtet at gaa med til at lade Lovgivningen gælde for villiesbestemte Panter.

Men paa et andet Omraade, nemlig vedrørende Retspanterrettighederne, som jo stiftes paa en helt anden Maade, har der ogsaa været Forhandling i det andet høje Ting, og der blev der stillet et Ændringsforslag af den højtærede Justitsminister, som gik ud paa, at Retspanterrettigheder kunde paa en saadan Maade blive holdt udenfor de egentlige Panterrettigheder, at man ikke ved at gøre Udlæg i en Ejendom kunde sikre sig en begunstiget Pantekreditors Stilling, der kunde gøre det muligt, at vedkommende Kreditor ganske roligt afventede det Tidspunkt, da Debitor efter at have faaet Akkord var kommet i en saadan Stilling, at han atter kunde tjene en Smule Penge, saa at vedkommende Kreditor paa ny kunde benytte sin Panteret til at kaste sig over Debitor. Dette Ændringsforslag, som var stillet af den højtærede Justitsminister, blev alligevel ikke modtaget af de to Partier i Landstinget, Venstre og det konservative Folkeparti, idet man der gjorde gældende, at selv om man kunde gaa med til en vis Del af det, der ind-